A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített hetedik tanács)

2025. július 23.*

„Közös halászati politika – Az IOTC halcsoportosulást előidéző eszközök kezeléséről szóló határozata – A Bizottság kifogása – A belső felülvizsgálat iránti kérelem elutasítása – Az 1367/2006/EK rendelet 10. cikkének (1) bekezdése – Olyan jogi aktus, amely belső felülvizsgálat iránti kérelem tárgyát képezheti – Az »olyan rendelkezések, amelyek ellentétesek lehetnek a környezetvédelmi joggal« fogalma – Az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja”

A T-1049/23. sz. ügyben,

a **Bloom** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviseli: F. Lafforgue ügyvéd)

felperes,

támogatja:

a **Blue Marine Foundation** (székhelye: London [Egyesült Királyság], képviselik: P. de Bandt és C. Binet ügyvédek)

beavatkozó fél,

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Dawes, B. Hofstötter és D. Milanowska, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

a **Spanyol Királyság** (képviselik: A. Pérez-Zurita Gutiérrez és A. Gavela Llopis, meghatalmazotti minőségben)

és

a **Francia Köztársaság** (képviselik: B. Fodda, M. de Lisi, B. Travard és P. Chansou, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített hetedik tanács),

* Az eljárás nyelve: francia.

tagjai: K. Kowalik-Bańczyk elnök, E. Buttigieg, G. Hesse (előadó), I. Dimitrakopoulos és B. Ricziová bírák,

hivatalvezető: P. Nuñez Ruiz tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2025. február 13-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikkre alapított keresetében a felperes, a Bloom az Európai Bizottság 2023. augusztus 30-i azon határozatának (a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri, amely mint elfogadhatatlant elutasította a felperes által belső felülvizsgálat iránt 2023. május 11-én előterjesztett azon kérelmet, amely a Bizottság azon határozatára vonatkozott, amely kifogást emelt az Indiai-óceáni Tonhalbizottság (IOTC) által hozott, a halcsoportosulást előidéző eszközöknek (a továbbiakban: FAD-ok) az illetékességi területen belüli kezeléséről szóló 23/02. sz. határozattal szemben.

A jogvita előzményei

2 A felperes olyan nem kormányzati szervezet (NGO), amelynek feladata, hogy hozzájáruljon a tengeri biológiai sokféleség és a tengeri élőhelyek megőrzéséhez.

3 Az IOTC az Indiai-óceánban található tonhalkészletek megőrzésére hivatott nemzetközi szervezet, amelynek az Európai Unió a Közösségnek az [IOTC] létrehozásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló, 1995. szeptember 18-i 95/399/EK tanácsi határozat (HL 1995. L 236., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 2. kötet, 232. o.) értelmében szerződő fele.

4 Az [IOTC] létrehozásáról szóló megállapodás (HL 1995. L 236., 25. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 2. kötet, 232. o.) IX. cikkének (1) bekezdése értelmében az IOTC „tagjainak kétharmados többségével [az IOTC] tagjaira nézve kötelező érvényű védelmi és kezelési intézkedéseket fogadhat el e cikkel összhangban”.

5 Az [IOTC] létrehozásáról szóló megállapodás IX. cikkének (5) bekezdése így rendelkezik:

„Az (1) bekezdés alapján elfogadott valamely védelmi és kezelési intézkedéssel szemben [az IOTC] bármely tagja kifogással élhet a meghatározott időponttól számított 120 napon belül, vagy [az IOTC] által […] meghatározott egyéb időszakon belül. [Az IOTC] kifogással élő tagjára nézve nem tekinthető kötelező érvényűnek a kifogásolt intézkedés. A 120 napos időszak leteltétől számított újabb 60 napos időszakon belül [az IOTC] bármelyik más tagja is hasonló kifogással élhet. […]”

6 Az [IOTC] létrehozásáról szóló megállapodás IX. cikke (6) bekezdésének szövege a következő:

„Ha egy az (1) bekezdés szerint elfogadott intézkedés ellen [az IOTC] tagjainak több mint egyharmada kifogással él, akkor az intézkedés a többi tagra nézve sem tekinthető kötelező érvényűnek; ez azonban nem zárja ki azt, hogy a tagok bármelyike vagy mindegyike hatályba léptesse az adott intézkedést.”

7 Az [IOTC-ben] az Európai Unió által képviselendő álláspontról és az IOTC-ben az Unió nevében képviselendő álláspontról szóló, 2014. május 19-i határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. május 14-i (EU) 2019/860 tanácsi határozat (HL 2019. L 140., 33. o.) meghatározza az Unió által az IOTC-ben a 2019–2023-as időszakban képviselendő álláspontot. A 2019/860 határozat I. melléklete „alapelveket” és „irányvonalakat” tartalmaz. E melléklet 2. pontjának f) alpontja értelmében az Unió – adott esetben – törekszik annak támogatására, hogy az IOTC a FAD-ok használatával kapcsolatos intézkedéseket, nevezetesen az adatgyűjtés javítását, a FAD-használat pontos felmérését, nyomon követését és figyelését, a veszélyeztetett tonhalállományra gyakorolt hatásának csökkentését, továbbá az összes célfajra és nem célfajra, valamint az ökoszisztémákra gyakorolt lehetséges hatásainak mérséklését célzó intézkedéseket fogadjon el.

8 A 2019/860 határozat II. melléklete meghatározza az uniós álláspont évenkénti kialakítására szolgáló eljárást, és előírja, hogy:

„Az IOTC minden olyan ülése előtt, ahol e szervnek az Unióra joghatással bíró határozatot kell elfogadnia, gondoskodni kell arról, hogy az Unió által képviselendő álláspont az I. mellékletben meghatározott alapelvek és irányvonalak tiszteletben tartása mellett figyelembe vegye a Bizottsághoz eljuttatott legújabb tudományos és egyéb releváns információkat.

Ennek érdekében a Bizottság az IOTC minden ülése előtt kellő időben eljuttatja a Tanácshoz az említett információk figyelembevételével javasolható uniós álláspont részletes írásos ismertetését, amelynek alapján a Tanács megvitatja, majd elfogadja az Unió által képviselendő álláspont részleteit.

Amennyiben az IOTC valamely ülése során nem sikerül – akár már a helyszínen – megállapodásra jutni arról, hogy az uniós álláspont új elemeket vegyen figyelembe, akkor a kérdést vissza kell utalni a Tanács vagy előkészítői szervei elé.”

9 Az IOTC a hatodik rendkívüli ülésén – amelyre 2023. február 3. és 5. között került sor – elfogadta a FAD-ok kezeléséről szóló 23/02. sz. határozatot. A FAD-ok mesterséges úszó rendszerek, amelyek lehetővé teszik a halak odavonzását a halászat megkönnyítése érdekében. Az említett határozat előírta többek között a hajónként engedélyezett sodródó FAD-ok számának fokozatos csökkentését, továbbá a sodródó FAD-ok nyilvántartásának létrehozását ezen eszközök átláthatóságának és nyomon követésének növelése érdekében, valamint azt, hogy az Indiai-óceánon minden évben 72 napra be kell tiltani a sodródó FAD-ok használatát.

10 A 23/02. sz. határozat (2) preambulumbekezdése szerint az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1998. L 189., 17. o.) 5. és 6. cikke előírja az államokkal szemben, hogy az élő tengeri erőforrások védelme és a tengeri környezet megőrzése érdekében széles körben alkalmazzák az elővigyázatosság elvét a hosszú távon vándorló halállományok védelmére, kezelésére és kiaknázására.

11 A 23/02. sz. határozat (3) preambulumbekezdése szerint a fenti 10. pontban említett megállapodás 6. cikke az elővigyázatosság elvének alkalmazása keretében előírja az államokkal szemben, hogy óvatosabban járjanak el, ha az információk bizonytalanok, kevésbé megbízhatóak vagy nem megfelelőek, és megtiltja, hogy a megfelelő tudományos információk hiányára hivatkozzanak annak érdekében, hogy későbbre halasszák egyes védelmi és kezelési intézkedések megtételét, vagy ne tegyenek meg ilyen intézkedéseket.

12 A Bizottság az Unió nevében 2023. április 11-én az [IOTC] létrehozásáról szóló megállapodás IX. cikkének (5) bekezdése értelmében vett kifogást nyújtott be a 23/02. sz. határozattal szemben (a továbbiakban: vitatott kifogás) (lásd a fenti 5. pontot). A magyarázó levélben a Bizottság lényegében kifejti, hogy az említett határozat végrehajtása aránytalan terhet jelent az erszényes kerítőhálós hajók flottái számára, sőt, hogy e végrehajtás gyakorlatilag lehetetlen. Ezenkívül az e határozatban foglalt intézkedéseket nem támasztják alá tudományos bizonyítékok.

13 Az [IOTC] létrehozásáról szóló megállapodás IX. cikkének (5) bekezdésében előírt határidőn belül az IOTC tíz másik tagja is kifogást emelt a 23/02. sz. határozattal szemben. Következésképpen e határozat ugyanezen cikk (6) bekezdése értelmében nem vált kötelező érvényűvé (lásd a fenti 5. és 6. pontot).

14 2023. május 11-én a felperes a 2021. október 6-i (EU) 2021/1767 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2021. L 356., 1. o.) módosított, a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek az uniós intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 264., 13. o.; a továbbiakban: aarhusi rendelet) 10. cikke alapján a vitatott kifogás belső felülvizsgálata iránti kérelmet nyújtott be a Bizottsághoz.

15 A megtámadott határozatban a Bizottság mint elfogadhatatlant elutasította a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelmet azzal az indokkal, hogy a vitatott kifogás nem minősül az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „igazgatási aktusnak”, mivel e kifogás nem tartalmazott egyetlen olyan rendelkezést sem, amely ellentétes lehetne a környezetvédelmi joggal, ahogyan azt az említett rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja meghatározza. Az új szabályoknak az IOTC-n belüli elfogadásával szembeni vitatott kifogás előterjesztése a Bizottság szerint nem gyakorol semmilyen kedvezőtlen hatást az Unió környezetvédelmi politikai célkitűzéseire.

A felek kérelmei

16 A Blue Marine Foundation által támogatott felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg megtámadott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

17 A Spanyol Királyság és a Francia Köztársaság által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

18 Keresetének alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik. Az első jogalap lényegében az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértésén alapul. A második jogalap az elővigyázatosság elvének megsértésén alapul. A harmadik jogalap a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 1. o.; helyesbítés: HL 2015. L 149., 23. o.) megsértésén alapul.

19 Első jogalapjában a Blue Marine Foundation által támogatott felperes lényegében azt állítja, hogy a Bizottság tévesen utasította el mint elfogadhatatlant a vitatott kifogás felülvizsgálata iránti kérelmét azzal az indokkal, hogy az nem tartalmazott olyan rendelkezéseket, amelyek az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében „ellentétesek lehetnek a […] környezetvédelmi joggal”. A vitatott kifogás ugyanis sérti egyrészt az elővigyázatosság elvét, másrészt pedig az 1224/2009 rendeletet. Az ilyen jogsértések igenis az uniós környezetvédelmi jog megsértésének minősülnek, függetlenül a 23/02. sz. határozat uniós jogrendben való végrehajtásától.

20 A Spanyol Királyság és a Francia Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja a felperes érvelését. Először is azt állítja, hogy az első jogalap elfogadhatatlan, mivel általános jelleggel utal a felülvizsgálati kérelemre. Nem tartalmazza tehát azokat a lényeges ténybeli és jogi elemeket, amelyeken alapul. Másodlagosan, a Bizottság azzal érvel, hogy az első jogalap megalapozatlan. A felperes ugyanis nem bizonyította, hogy a vitatott kifogás milyen módon gyakorolhat kedvezőtlen hatást az uniós környezetvédelmi politika EUMSZ 191. cikkben meghatározott célkitűzéseinek megvalósítására.

21 A Bizottság e tekintetben hangsúlyozza, hogy az IOTC új szabályainak elfogadásával szembeni kifogás emelésére vonatkozó döntés, miközben továbbra is tiszteletben tartja a meglévő uniós jogi keretet, nem gyakorolhat kedvezőtlen hatást az uniós környezetvédelmi politika célkitűzéseire, ezért pedig önmagában nem sértheti az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett környezetvédelmi jogot.

Az első jogalap elfogadhatóságáról

22 Az első jogalap elfogadhatóságát illetően a Bizottság külön indokolás nélkül úgy véli, hogy a felperes a belső felülvizsgálat iránti kérelme indokainak megismétlésére szorítkozik.

23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata 76. cikkének d) pontja értelmében minden keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését, ennek pedig kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie, hogy lehetővé tegye az alperes számára védekezésének előkészítését, és a Törvényszék számára a felülvizsgálat gyakorlását, adott esetben további információ nélkül (2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet, T-194/13, EU:T:2017:144, 191. pont).

24 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a Törvényszékhez benyújtott kereset elfogadhatóságához többek között az szükséges, hogy azok a lényeges ténybeli vagy jogi elemek, amelyeken a kereset alapul, legalább röviden, de összefüggően és érthetően kitűnjenek magából a keresetlevél szövegéből. Jóllehet igaz, hogy a keresetlevél szövegének egyes pontjait alátámaszthatják és kiegészíthetik a csatolt iratok meghatározott részeire történő hivatkozások, a más, akár a keresetlevélhez mellékelt iratokra való általános hivatkozás nem pótolhatja a jogi érvelés azon lényegi elemeinek hiányát, amelyeknek a fentiekben felidézett rendelkezések szerint magában a keresetlevélben kell szerepelniük (lásd: 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet, T-194/13, EU:T:2017:144, 192. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 A jelen ügyben a keresetlevél első jogalapra vonatkozó 48–51. pontjának, valamint az „olyan rendelkezések” fogalmára vonatkozó 42–47. pontjának olvasata alapján, amelyek „ellentétesek lehetnek a környezetvédelmi joggal”, meg kell állapítani, hogy azok a ténybeli és jogi elemek, amelyekre a felperes a fenti 19. pontban összefoglalt érvelését alapítja, magának a keresetlevélnek a szövegére tekintettel azonnal érthetők, még annak ellenére is, hogy a felperes a belső felülvizsgálat iránti kérelmére, valamint a második és harmadik jogalapjára hivatkozik annak bizonyítása érdekében, hogy a vitatott kifogás sérti az elővigyázatosság elvét, valamint az 1224/2009 rendeletet.

26 A fenti megfontolásokból következik, hogy a Bizottság állításával ellentétben az első jogalap az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjában foglalt követelményekre tekintettel elfogadható.

Az első jogalap megalapozottságáról

27 Az aarhusi rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében bármely NGO vagy a nyilvánosság más tagjai, amelyek, illetve akik megfelelnek az e rendelet 11. cikkében meghatározott feltételeknek, jogosultak belső felülvizsgálat iránti kérelmet benyújtani azon uniós intézményhez vagy szervhez, amely az igazgatási aktust elfogadta, vagy amelynek – feltételezett igazgatási mulasztás esetén – egy ilyen aktust el kellett volna fogadnia, azon az alapon, hogy az említett aktus vagy mulasztás ellentétes az említett rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett környezetvédelmi joggal. E kérelmet írásban kell benyújtani az igazgatási aktus elfogadását, közlését vagy kihirdetését – ezek közül az utolsó időpontját – követő nyolc héten belül, vagy egy feltételezett igazgatási mulasztás esetén nyolc héten belül azon időpontot követően, amikor az igazgatási aktust meg kellett volna hozni. A kérelemnek tartalmaznia kell a felülvizsgálat indokait.

28 Az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja akként határozza meg az „igazgatási aktus” fogalmát, hogy az alatt az említett rendelet alkalmazásában „uniós intézmény vagy szerv által elfogadott olyan nem jogalkotási aktust” kell érteni, amely „jogi és külső hatással bír, és amely olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek ellentétesek lehetnek a 2. cikk (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett környezetvédelmi joggal”.

29 Az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében a „környezetvédelmi jog” fogalma magában foglalja az „uniós jogszabályok[at], amelyek a jogalapjukra való tekintet nélkül hozzájárulnak [a Szerződés] szerinti uniós környezetvédelmi politika céljainak megvalósításához: a környezet minőségének megőrzéséhez, védelméhez és javításához, az emberi egészség védelméhez, a természeti erőforrások körültekintő és észszerű felhasználásához, és a regionális vagy világméretű környezeti problémák kezelésére irányuló intézkedések ösztönzéséhez nemzetközi szinten”.

30 E körülmények között a belső felülvizsgálat iránti kérelem elfogadhatósága ténylegesen attól függ, hogy létezik-e olyan igazgatási aktus vagy igazgatási mulasztás, amely ellentétes lehet az aarhusi rendelet értelmében vett környezetvédelmi joggal (2024. június 6-i Asociația pentru Energie Curată și Combaterea Schimbărilor Climatice kontra Tanács végzés, T-1151/23, nem tették közzé, EU:T:2024:391, 12. pont).

31 E megfontolások fényében kell megvizsgálni a felperes érveit, és ennek alapján kell meghatározni, hogy a Bizottság elutasíthatta-e mint elfogadhatatlant a vitatott kifogás felülvizsgálata iránti kérelmet azzal az indokkal, hogy az nem tartalmazott az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „olyan rendelkezéseket, amelyek ellentétesek lehetnek a környezetvédelmi joggal”.

32 A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott határozatban azt állítja, hogy ő az IOTC létrehozásáról szóló megállapodás IX. cikkének (5) bekezdése szerinti kifogás előterjesztésére szorítkozott. E cselekmény azzal a következménnyel járt, hogy a 23/02. sz. határozat nem köti az Uniót, vagyis az Unió nem volt köteles e határozatot a jogrendjében végrehajtani.

33 Így a Bizottság szerint „az új szabályok elfogadásával szembeni kifogás előterjesztése, miközben továbbra is tiszteletben tartja a meglévő uniós jogi keretet, beleértve az uniós környezetvédelmi jogot is, nem gyakorol kedvezőtlen hatást az Unió környezetvédelmi politikájának célkitűzéseire, és mint ilyen, nem alkalmas arra, hogy megsértse az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett környezetvédelmi jogot” (a megtámadott határozat 2.1 pontja).

34 Mindjárt az elején ki kell emelni: a Bizottság nem azt tette, hogy megalapozatlanként utasította volna el a felülvizsgálat iránti kérelmet azon az alapon, hogy a vitatott kifogás nem ellentétes a környezetvédelmi joggal, hanem „elfogadhatatlanként” utasította el azt azzal az indokkal, hogy e kifogás nem tartalmazott egyetlen „olyan rendelkezést” sem, amely az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében „ellentétes lehet a környezetvédelmi joggal”, következésképpen pedig nem minősül az ugyanezen rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „igazgatási aktusnak”.

35 E tekintetben ki kell emelni, hogy azok az igazgatási aktusok, amelyek az aarhusi rendelet 10. cikke alapján belső felülvizsgálat iránti kérelem tárgyát képezhetik, e rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében nem mások, mint a valamely uniós intézmény vagy szerv által elfogadott olyan nem jogalkotási aktusok, amelyek jogi és külső hatással bírnak, és amelyek olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek ellentétesek lehetnek az ugyanezen rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett környezetvédelmi joggal.

36 A jelen ügyben a Bizottság a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelmet pusztán azzal az indokkal minősítette elfogadhatatlannak, hogy az nem olyan aktusra vonatkozik, amely olyan rendelkezéseket tartalmazna, amelyek ellentétesek lehetnek a környezetvédelmi joggal. Meg kell tehát állapítani, hogy a Bizottság nem amiatt utasította el a belső felülvizsgálat iránti kérelmet mint elfogadhatatlant, hogy az ilyen kérelmek tekintetében az aarhusi rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében említett vagy az „igazgatási aktus” fogalmát illetően az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjából következő egyéb feltételek nem teljesülnek.

37 Ami azt a kérdést illeti, hogy a szóban forgó felülvizsgálati kérelem olyan aktusra vonatkozott-e, amely ellentétes lehet az uniós környezetvédelmi joggal, emlékeztetni kell arra, hogy a 2021/1767 rendelet (10) preambulumbekezdése szerint annak vizsgálatakor, hogy egy igazgatási aktus tartalmaz-e olyan rendelkezéseket, amelyek hatásaik miatt ellentétesek lehetnek a

környezetvédelmi joggal, mérlegelni szükséges, hogy az ilyen rendelkezések hátrányosan befolyásolhatják-e az uniós környezetpolitikának az EUMSZ 191. cikkben meghatározott célkitűzéseinek elérését, amelyek magukban foglalják „a természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosítás[át]”, valamint „a regionális vagy világméretű környezeti problémák leküzdésére […] irányuló intézkedések ösztönzés[ét] nemzetközi szinten”.

38 Felülvizsgálat iránti kérelmében a felperes – akit a Blue Marine Foundation már ebben az igazgatási szakaszban is támogatott – azt állítja, hogy a vitatott kifogás ellentétes lehet az EUMSZ 191. cikkben foglalt elővigyázatosság elvével. Ezenkívül – konkrétabban – a vitatott kifogás sérti a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 354., 22. o.; helyesbítés: HL 2016. L 357., 17. o.) 2. cikkének (2) bekezdését, amely cikk meghatározza a közös halászati politika (KHP) célkitűzéseit, kimondva többek között, hogy „[a] [KHP] keretében elővigyázatossági megközelítést kell alkalmazni a halászati gazdálkodás vonatkozásában, annak biztosítására törekedve, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományát, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet”.

39 A felperes szerint a vitatott kifogás a KHP-ra vonatkozó ellenőrzésről szóló 1224/2009 rendelettel is összeegyeztethetetlen volt. A felperes e tekintetben hangsúlyozza, hogy e rendelet 14. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy „[a] fedélzeten tartott hal halászati naplóban rögzített, kilogrammban megadott becsült mennyiségének megengedett hibahatára fajonként 10%”. A felperes szerint a FAD-oknak a francia és a spanyol flották által az Indiai-óceánon tonhalhalászat céljából történő tömeges használata hozzájárul az erre vonatkozó becslések túllépéséhez.

40 Ebből következik, hogy a felperes által a felülvizsgálat iránti kérelmében előadott felülvizsgálati indokok a környezetvédelmi jog olyan konkrét rendelkezéseinek potenciális megsértéseire vonatkoznak, amelyek többek között az elővigyázatosság elvét rögzítik a KHP területén.

41 E tekintetben ki kell emelni, hogy – amint az kitűnik többek között a fenti 10. és 11. pontból – a 23/02. sz. határozat (2) és (3) preambulumbekezdése célként említi a halállományok védelmét.

42 Így a vitatott kifogás előterjesztésével az Unió aktívan ellenezte a bizonyos halállományok fokozott védelmére irányuló intézkedések elfogadását. Konkrétabban, az említett kifogás azzal a hatással járt, hogy az Unió nem volt köteles jogrendjében meghatározni és végrehajtani a 23/02. sz. határozatban előírt intézkedéseket.

43 Következésképpen, ellentétben azzal, amit a Bizottság a megtámadott határozatban megállapított, továbbá még akkor is, ha a vitatott kifogás nem eredményezett semmilyen módosítást az uniós környezetvédelmi jog állapota tekintetében, e kifogás alkalmas volt arra, hogy az uniós környezetpolitika EUMSZ 191. cikkben meghatározott célkitűzéseinek megvalósítása vonatkozásában kedvezőtlen hatásokat váltson ki.

44 E kontextusban ki kell emelni, hogy az aarhusi rendelet (11) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy még egy mulasztás is felülvizsgálat iránti kérelem tárgyát képezheti, holott ilyen mulasztás esetében *per definitionem* nem következik be az uniós környezetvédelmi jog semmilyen módosítása.

45 E körülmények között a Bizottság tévesen utasította el elfogadhatatlanként a felperes felülvizsgálat iránti kérelmét a megtámadott határozatban megjelölt indok alapján, anélkül hogy érdemben megvizsgálta volna, hogy a felperes által előadott felülvizsgálati indokok alkalmasak voltak-e arra, hogy érthető, azaz alapvető kétségeket támasszanak alá a környezetvédelmi jog azon értékelésével kapcsolatban, amelyet az uniós intézmény vagy szerv a vitatott kifogás előterjesztésekor végzett (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 12-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 69. pont; 2021. október 6-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-458/19 P, EU:C:2021:802, 60. pont).

46 Következésképpen a kereset első jogalapjának helyt kell adni, és a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, anélkül hogy vizsgálni kellene a második és a harmadik jogalapot.

A költségekről

47 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell őt a saját és a felperes költségeinek viselésére.

48 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. A Spanyol Királyság és a Francia Köztársaság tehát maga viseli saját költségeit.

49 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése értelmében a Törvényszék elrendelheti, hogy az e cikk (1) és (2) bekezdésében nem említett beavatkozó felek maguk viseljék saját költségeiket. A felperes kérelmeinek támogatása végett beavatkozó Blue Marine Foundation maga viseli saját költségeit, mivel nem kérte, hogy a Bizottságot kötelezzék a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) **A Törvényszék megsemmisíti az Európai Bizottság által hozott Ares (2023) 5917994 nyilvántartási számú, a Bloommal a 2023. augusztus 30-án kelt levélben közölt azon határozatot, amely elfogadhatatlanként elutasítja a Bloom által a Bizottság azon levelének belső felülvizsgálata iránt előterjesztett kérelmet, amely kifogást emel a halcsoportosulást előidéző eszközöknek az Indiai-óceáni Tonhalbizottság illetékességi területén belüli kezeléséről szóló 23/02. sz. határozattal szemben.**

2) **A Bizottság maga viseli saját költségeit, valamint a Bloom részéről felmerült költségeket.**

3) **A Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság és a Blue Marine Foundation maga viseli saját költségeit.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Hesse

Dimitrakopoulos Ricziová

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. július 23-i nyilvános ülésen.

Aláírások